

חַת־ת לַיּוֹם שְׁלִישֵׁי פְּרֻשֹׁת מִקֵּץ יוֹם ה' דַּחֲנוּכָה כ"ט כֶּסֶלּוֹ ה'תשפ"ד

מְקַדֵּשׁ לְמַעַן בְּטַחֲוֹן יוֹשְׁבֵי אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל
"אֶרֶץ אֲשֶׁר תִּמְיֵד עֵינֵי ה' אֶלְקֶיךָ בָּהּ"

מעוניינים להקדיש לזכות יקירכם? צרו קשר kidschitas.he@gmail.com

חֲמֵשׁ / שְׁלִישֵׁי עִם רִש"י

הַיּוֹם בַּחֲמֵשׁ פְּרָעָה מִמֶּנֶּה אֶת יוֹסֵף לְמַשְׁנֵה לְמַלְךְ. יוֹסֵף מֵתַחִיל לְאָגֵר מְזוֹן לְשָׁנוֹת הָרַעֲב. נוֹלָדִים לוֹ שְׁנֵי בָנִים- מְנַשֶּׁה וְאַפְרַיִם.

פְּרָעָה אָמַר לְיוֹסֵף, "הֵיטִיב וְה' סוֹבֵב שְׂאֵתָה תִּפְתָּר אֶת הַחֲלוּם, אֵין עוֹד מִיִּשְׁהוּ חֲכָם כְּמוֹךָ, לָכֵן אֲנִי מִמֶּנֶּה אוֹתָךְ לְאַחֲרָאֵי עַל אֲגִירַת הַמְּזוֹן כְּמוֹ שֶׁהֲצַעַתָּ. כָּלֵם צְרִיכִים לְשִׁמְעַע בְּקוֹלְךָ וְאִם כִּי אֲנִי עַדִּין הַמֶּלֶךְ, אַתָּה יָכוֹל לַעֲשׂוֹת הַכֹּל כְּאֵלוֹ אַתָּה הַמֶּלֶךְ. (פְּרָעָה הִתְעַלֵּם מִמָּה שֶׁאָמַר לוֹ שֶׁר הַמְּשָׁקִים- שְׁיוֹסֵף לֹא יִהְיֶה אָדָם טוֹב וְשֵׁלָא מְגִיעַ לוֹ לַעֲבֹד אֶצֶל הַמֶּלֶךְ) הוּא נָתַן לְיוֹסֵף אֶת הַטְּבַעֶת שְׁלוֹ, בְּגַדֵי פָאָר וְשִׁרְשֻׁרַת מִיַּחְדָּת כְּדִי לְהִרְאוֹת שֶׁהוּא נוֹשֵׂא תִּפְקִיד חָשׁוּב אֶצֶל הַמֶּלֶךְ.

פְּרָעָה נָתַן לְיוֹסֵף לְנִסְעַע בְּרַחֲבֵי הָעִיר בְּמִרְכָּבַת פָּאָר, וְצָוָה עַל כָּלֵם לְכַרְעַע בְּרֶךְ לְפָנֵי יוֹסֵף (הוּא לֹא אָמַר לָהֶם לְהִשְׁתַּחֲוּוֹת לְגַמְרִי, בְּגַלְלֵם שְׁבָאֲמַת יוֹסֵף נוֹשֵׂא בְּתִפְקִיד רַק בְּגַלְלֵם שְׁפָרַעָה אָמַר כֹּךְ) לְפָנֵי כָלֵם הוּא אָמַר לְיוֹסֵף: "אֲנִי פְּרָעָה, אֲנִי הַמֶּמְנָה, אֲנִי מְכַרִּיז שְׂאֵף אֶחָד לֹא יַעֲשֶׂה דָבָר לְלֹא רְשׁוּתָךְ!"

הַשָּׂרִים וְהַיּוֹעֲצִים שֶׁל פְּרָעָה מְאֹד כְּעֶסּוֹ! "אֵיךְ יִתְכַּן שְׁעַבְדַּד יְהוּדִי מִמֶּנֶּה עֲלִינוּ?" פְּרָעָה אָמַר שְׂאֵפְשֵׁר מִיֵּד לְרִאוֹת שְׁיוֹסֵף הוּא כְּמוֹ מֶלֶךְ. הַשָּׂרִים וְהַיּוֹעֲצִים שְׂאֵלוּ אוֹתוֹ אִם יוֹסֵף יוֹדֵעַ אֶת כָּל 70 הַשָּׁפוֹת בֵּינָן שְׂמֶלֶךְ צְרִיךְ לְדַעַת אוֹתָם. לְפָנֵי שֶׁהֵם הִסְפִּיקוּ לְבַדֵּק אֶת יוֹסֵף, ה' שִׁלַּח אֶת הַמֶּלֶךְ גְּבַרִיאֵל לְלַמֵּד אוֹתוֹ אֶת כָּל הַשָּׁפוֹת. כֹּךְ, בְּכָל שָׁפָה שְׁפָרַעָה דָבַר לְיוֹסֵף הוּא יָכֹל לַעֲנוֹת לוֹ. אֲבָל כְּשִׁיוֹסֵף נִיֶּסֶה לְדַבֵּר לְפְרָעָה בְּלִשׁוֹן הַקִּדְשֵׁ- עִבְרִית, פְּרָעָה לֹא הִבִּין!! פְּרָעָה הִבִּין מִכֶּךָ שְׂבָאֲמַת יוֹסֵף צְרִיךְ לְהִיטֵר הַמֶּלֶךְ, לָכֵן הוּא דָרַשׁ מִיּוֹסֵף הַבְּטָחָה, שְׂלֹא לְסַפֵּר לְאֵף אֶחָד עַל כֶּךָ שְׁיוֹסֵף יוֹדֵעַ שָׁפָה אַחַת יוֹתֵר מִהַמֶּלֶךְ.

פְּרָעָה נָתַן לְיוֹסֵף שֵׁם - "צְפַנְתַּ פַּעֲנַח", שְׂמִשְׁמַעוֹתוֹ- אֶחָד שְׁיוֹדֵעַ לְפַעֲנַח אֶת הַצֶּפֶן, וְנָתַן לוֹ אֶת אֶסְנַת, הַבַּת שֶׁל פּוֹטִיפֵר, לְאִשָּׁה.

יוֹסֵף הָיָה עֶכְשָׁו בֶּן 30 וְהוּא הִסְתַּוֵּבַב בְּכָל אֶרֶץ מִצְרַיִם כְּדִי לְאָגֵר מְזוֹן לְתִקּוּפַת הָרַעֲב. יוֹסֵף לֹא שִׁלַּח

מסר ליעקב שהוא חי, בגלל שעדין לא ראה סימן שה' רוצה שיעקב ידע על כך. במהלך שבע שנות השובע, אנשים הביאו חטה אל המחסנים כדי שישמרו להם. יוסף ידע איך לאחסן את הדברים כדי שלא יתקלקלו. היתה שם כל כך הרבה תבואה, שהם כבר לא יכלו למנות. ליוסף נולדו שני בנים לפני שהחלו שנות הרעב: מנשה- ביון שה' עשה שאשכח את השנים הקשות (אבל אני לא רוצה לשכח שאני הבן של יעקב) ואפרים - לשון פרי, ביון שה' עזר לי לפרות כאן. (ליוסף לא היו עוד ילדים ביון שהוא ידע שעומדות להגיע שנות הרעב, וכשרעב נמשך למעלה משנתיים, הכוונה שה' לא רוצה שהעולם יגדל עכשו, וה' גם לא רוצה שהמשפחה תגדל).

תהלים / יום לי לחדש פרקים קמ"ה - ק"נ

היום מסיימים את כל ספר התהלים. אם אתם מתפללים שחרית, אתם בודאי יודעים את כל יום התהלים בעל פה. זה אשרי והקטעים שמתחילים בהללויה. הפרק הראשון בתהלים של היום מאד מיחד. הוא מתחיל במלים "תהלה לדוד" שזהו הפסוק השלישי מהקטע המכונה "אשרי". את "אשרי" אמרים שלוש פעמים בכל יום במהלך התפלה (פעמים בשחרית, ופעם אחת במנחה). הפרק אשרי כתוב לפי סדר הא' ב' פסוק אחד לכל אות (מלבד האות נ', התדעו מדוע?)

באות פ' יש פסוק מאוד חשוב "פּוֹתַח אֶת יָדוֹ וּמַשְׁבִּיעַ לְכָל חַי רִצּוֹן". בשלחן ערוך נאמר שעלינו להקפיד לכוון בשעת אמירת פסוק זה באשרי. אם מישהו לא מכון עליו לחזור על פסוק זה שוב (אם תקשיבו להקלטה של תפלה של הרבי, תוכלו לשמע שהרבי עוצר לשניה לחשב על הפסוק לפני שעובר לפסוק הבא בתפלת אשרי).

חסידות מסבירה, שהכוונה בפסוק זה היא שה' נותן לכל אחד מאתנו רצון, שנרצה להתנהג כמו שה' מראה לנו בתורה.

תניא / לקוטי אמרים פרק ד' (כ"ט כסלו שנה מעוברת)

למדנו קודם שהנשמה יכולה להשתמש בשכל ובמדות כדי להרגיש אהבה לה' ושתהיה לה יראת שמים.

הנה דגמה איך הנשמה יכולה להשתמש בלבושים אלו:

איך יכולה הנשמה להראות שאכפת לה מזה ושהיא מרגישה אהבה ויראה?

על ידי שמוש בלבושים!

מחשבה - לחשב על תורה וחסידות (כמו חת"ת)

דבור - לומר את הפסוקים ואת המלים של החת"ת בקול קם.

מעשה - לעשות מצוות שה' רוצה שנעשה!

היום יום / כ"ט כסלו

אתמול למדנו על "ערב לביבות" שהרביים נהגו לערוך. הרבי לומד מכהן עד כמה חשוב לערוך כנוסי ילדים ולדבר בהם על ניסי חנכה. היום לומדים (בקצרה) על נס חנכה.

היהודים בזמן היונים עברו הרבה עברות. הם התחברו ליונים ולמדו מדרכיהם, לא שמרו שבתות וימים טובים, לא אכלו בשר ולא שמרו על טהרת המשפחה.

ה' עשה שבית המקדש יתמלא בטמאה ועבודה זרה, והרבה יהודים נפטרו או נהיו עבדים. מביין שהם עשו תשובה והיתה להם מסירות נפש, ה' עשה את נס חנכה.

"היום יום" הוא תמצית של ספור נס חנכה מתוך מה שאמר הרבי הרי"צ בשנת תש"א. שאז דבר באריכות על הספורים של פורים וחנוכה ועל הוראות שנתן ללמד מהם. תוכלו לראות את הגרסה הארוכה בדברי הרבי הרי"צ בספר השיחות

ספר המצוות / מצות עשה ק'

היות שלומדים בעת סדרת הלכות שלהן אין מצוה משל עצמן, חוזרים על מצוות אחרות מספר טהרה. המצוה היומית, **מצות עשה ק'** היא על סוג טמאה שאשה נטמאת באשר יולדת תינוק. ישנן הלכות ביצד היא נטהרת שוב.

רמב"ם / הלכות בליים פרקים ט"ז, ט"ח, י"ז

ברמב"ם לומדים עוד על בליים ומתי הם נטמאים. היום לומדים על תנור וכירים.

פרק ט"ו - לומדים מתי תנור או כירים נחשבים מוכנים לשמוש ויכולים להיות טמאים.

פרק ט"ז - מלמד מתי תנור או כירים מקלקלים יכולים לקבל טמאה.

פרק י"ז - בולל הלכות על חלקי התנור או דברים המחוברים אליו כמו מוט למגבות או מדף לתבלינים. אם התנור נטמא, האם גם הם נטמאים?

דרכי החסידות / חנכה

היום הוא "יום ההלל" של חנכה.

הידעתם שהלל ושמאי חלוקים ביניהם באופן הדלקת החנכה? שמאי אמר שיש להתחיל עם שמונה נרות בלילה הראשון ולהדליק פחות אחד מדי לילה עד שבליילה האחרון מדליקים נר אחד. הלל אמר שיש לעשות זאת באופן שבו מדליקים בימינו. מתחילים עם נר אחד ומוסיפים נר מדי לילה.

הבה ונראה:

ליל החג	מספר נרות לפי בית הלל	בית שמאי
לילה ראשון	1	8
לילה שני	2	7
לילה שלישי	3	6
לילה רביעי	4	5
לילה חמישי	5	4
לילה ששי	6	3
לילה שביעי	7	2
לילה שמיני	8	1

הלילה הראשון בו אומרים בית הלל להדליק יותר נרות מאשר בית שמאי, הוא הלילה החמישי. היום! דרכו של שמאי היתה להקפיד מאוד בדברי התורה, להסתפל על הדברים הלא טובים ולעצור

אותם מיד. דרכו של הלל היתה לחפש את הדברים הטובים ולהשתדל לעשות עוד יותר מהם. זהו הלקח מהיום, לודא שאנו עושים דברים טובים ומכינים את העולם לקראת המשיח.

תפלה / הלל

מקדש לעלוי נשמת סבתנו האהובה הרבנית נחמה ציפה בת ר' שמעיה ע"ה גודמן

בתורה אור נאמר שהמילה הלל משמעה שבח לה' וגלוי ה'. אפשר להבין בקלות את המשמעות של שבח לה', כיון שאלו הם מילות ההלל. אבל למה הכוונה שהלל מגלה את ה'?

הרבי מסביר (בהגדה של פסח) שזה בגלל היום שבו אומרים הלל.

בימים בהם אומרים הלל (כגון חנוכה), האמת של ה' מאירה בעולם. בדרך כלל כאשר מתבוננים סביב בעולם, רואים – רק עולם. רואים כל מיני דברים גשמיים שנראים שמתנהלים מעצמם. אבל האמת של ה' היא שכל חיות של חלק בעולם היא רק ממנו, והוא ברא את הכל כדי שהיהודים יוכלו ללמד תורה ולקיים מצוות.

ביום שאומרים הלל, האמת מרגשת יותר ונגלית יותר בעולם.

גאולה ומשיח / לראות משיח בכל דבר

מקדש לעלוי נשמת סבתנו האהובה מרת מרים צימל בת הרב יוסף ברוך ע"ה פרידמן

כאשר מתלהבים מאיזה ענין, כל דבר שרואים מזכיר את הענין ממנו מתלהבים.

יהודים מתלהבים ממשיח. במיוחד עכשיו, בסיום הגלות, מחכים שמשיח יבוא כל רגע. לכן כל דבר שמסתכלים עליו חושבים כיצד הוא קשור למשיח.

מה הקשר בין חנוכה למשיח? מה הקשר בין פרשת מקץ למשיח?

כאשר הרבי שאל את השאלות האלו הרבי הסביר מה הקשר של משיח לכל זה.

(ראה ספר השיחות ה'תנש"א חלק א' עמוד 203)